Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XIII. — Wydany i rozesłany dnia 28 marca 1872.

27.

Ustawa z dnia 17 marca 1872,

tycząca się płac, dodatków na mieszkanie i stopnia profesorów przy akademiach technicznych przez państwo utrzymywanych, przy akademii handlowej i żeglarskiej w Tryeście i przy innych szkołach żeglarskich przez państwo utrzymywanych.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

Rozdział I.

Płace profesorów przy akademiach technicznych przez państwo utrzymywanych.

§. 1.

Płaca etatowa profesorów zwyczajnych przy akademiach technicznych, przez państwo utrzymywanych, wynosi w Wiedniu 2.500 zł., przy innych akademiach technicznych 1.800 zł.

§. 2.

Każdemu z profesorów w §. 1 wzmiankowanych, co pięć lat, które takowy przy akademii technicznej, przez państwo utrzymywanej, przy jednym z uniwersytetów austryackich, lub przy c. k. akademii sztuk pięknych w Wiedniu, czy to przed, czy po wejściu ustawy niniejszej w moc obowiązującą, jako profesor zwyczajny przepędzi, aż do roku tej służby dwudziestego piątego włącznie, podwyższa się płacę etatową o 200 zł. (dodatki pięcioletnie).

Czas służby, przepędzony w przymiocie profesora zwyczajnego przy instytucie technicznym, przez państwo nie utrzymywanym, nadaje takie samo prawo do rocznych dodatków pięcioletnich, jeżeli instytut ten ze względu na urządzenie, za akademią uważany być może; i jeżeli w tymże instytucie, na mocy deklaracyi, danej rządowi przez tych, którzy takowy utrzymują, zupełna wzajemność względem profesorów zwyczajnych, służących przy akademiach, przez państwo utrzymywanych, bywa zachowywana. Czas służby, warunkom tym nie odpowiadający, tylko wtedy może być uwzględnionym, jeżeli istnieje wyraźne oświadczenie, że takowy w celu posunięcia na wyższe stopnie ma być policzonym.

§. 3.

Dodatek z tytułu urzędowania dla obranego rektora wynosi na politechnice wiedeńskiej 1.000 zł., na innych akademiach technicznych 500 zł.

§. 4.

Profesorowie nadzwyczajni będą umieszczani na posadach albo bez płacy, albo z płacami, w każdym szczególnym przypadku ustanawiać się mającemi.

§. 5.

Profesorowie przy instytucie politechnicznym w Wiedniu pobierają dodatek na mieszkanie a w szczególności, profesorowie zwyczajni 400 zł., profesorowie nadzwyczajni mający płacę, 300 zł.

§. 6.

Profesorom zwyczajnym, przy politechnice wiedeńskiej już mającym posady, wolno jest złożyć oświadczenie przy wejściu ustawy niniejszej w moc obowiązującą, czy chcą na dal korzystać z służącego im prawa posuwania się na wyższe stopnie płacy, czyli też poddać się postępowaniu według ustawy niniejszej.

§. 7.

Profesorowie zwyczajni przy akademiach technicznych należą do VI, nadzwyczajni do VII klasy dyet.

Rozdział II.

Płace profesorów przy akademii handlowej i żeglarskiej w Tryeście i przy innych szkołach żeglarskich przez państwo utrzymywanych.

§. 8.

Płaca etatowa profesorów przy akademii handlowej i żeglarskiej w Tryeście wynosi 1.200 zł. a przy innych szkołach żeglarskich, przez państwo utrzymywanych, 800 zł.

§. 9.

Każdemu rzeczywistemu profesorowi przy akademii handlowej i żeglarskiej w Tryeście, jakoteż przy każdej innej szkole żeglarskiej, przez państwo utrzymywanej, co pięć lat, które takowy przy jednym z tych zakładów, albo przy szkole średniej, przez państwo utrzymywanej, czy to przed, czy po wejściu ustawy niniejszej w moc obowiązującą, w sposób zadowalający jako taki przepędzi, aż do roku tej służby dwudziestego piątego włącznie, podwyższa się płacę o 200 zł.

§. 10.

Płaca dyrektora składa się z etatowej płacy profesorskiej odnośnych szkół specyalnych, z prawem do dodatków pięcioletnich połączonej, i dodatku, równie jak tamte przy przenoszeniu na emeryturę liczyć się mającego, a wynoszącego na akademii handlowej i żeglarskiej w Tryeście 400 zł., przy szkołach żeglarskich z realnemi nie połączonych, 200 zł. Profesorowie, którym dyrekcya wzmiankowanych wyżej szkół specyalnych jest poruczona tymczasowo, pobierają wynagrodzenie równe rzeczonemu dodatkowi. Podobnież dyrektorowie szkół średnich, którym poruczona jest dyrekcya oddziału żeglarskiego z szkołą realną połączonego, pobierają wynagrodzenie w kwocie 100 zł.

§. 11.

Prawo dyrektora akademii handlowej i żeglarskiej w Tryeście do pomieszkania w naturze, lub do całkowitego wynagrodzenia za pomieszkanie ze strony władzy miejskiej Tryestu, zostają nienaruszone; profesorom tego zakładu należy się dodatek na pomieszkanie w kwocie 300 zł. rocznie.

§. 12.

Jeżeliby niektórym profesorom, w skutku wykonania postanowień poprzedzających, przypadł dochód mniejszy od tego, który pobierali w roku ubiegłym; to, co niedostaje, uzupełnione będzie dodatkami do płacy, które w miarę posuwania się na wyższe stopnie płacy znowu wstrzymane zostaną.

§. 13.

Ustawa niniejsza nie tyczy się nauczycieli religii, którzy zarazem nie są egzaminowanymi nauczycielami drugiego przedmiotu wykładowego przy odnośnej szkole specyalnej i nie są obowiązani do maksymalnej ilości godzin, dla profesorów rzeczywistych, przepisanej; jakoteż tych nauczycieli szkół żeglarskich, którzy uzdolnienia na nauczycieli nie nabyli według rozporządzenia ministerstwa oświecenia z dnia 26 lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 112), nakoniec pomocników nauczycielskich i nauczycieli przedmiotów nadobowiązkowych.

§. 14.

Dyrektor akademii handlowej i żeglarskiej w Tryeście należy do VII, rzeczywiści profesorowie tego zakładu, tudzież dyrektorowie szkół żeglarskich do VIII, nakoniec rzeczywiści profesorowie szkół żeglarskich do XI klasy dyet.

Rozdział III.

Postanowienia spólne

§. 15.

Profesorom niektórym, jakoteż dyrektorowi akademii handlowej i żeglarskiej w Tryeście, jeżeliby okoliczności i stosunki tego wymagały, mogą także być przyzwolone płace wyższe od etatowych i inne uwzględnienia.

§. 16.

Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą z pierwszem dniem miesiąca, który po ogłoszeniu onej nastąpi, jej zaś wykonanie porucza się ministrowi oświecenia.

Buda, dnia 17 marca 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Stremayr** r. w.

28.

Ustawa z dnia 19 marca 1872,

regulująca płace nauczycieli przy szkołach do ćwiczeń, z funduszów państwa utrzymywanych a z seminaryami nauczycielskiemi rządowemi, połączonych.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

§. 1.

Płaca etatowa nauczycieli rzeczywistych przy szkołach do ćwiczeń, z funduszów państwa utrzymywanych a z seminaryami nauczycielskiemi rządowemi, połączonych, wynosi w Wiedniu 1.000 zł. przy innych szkołach do ćwiczeń 800 zł.

§. 2.

Każdemu nauczycielowi, co pięć lat, które takowy przy szkole do ćwiczeń w jednem z królestw lub krajów w radzie państwa reprezentowanych, czy to przed, czy po wejściu ustawy niniejszej w moc obowiązującą, jako nauczyciel stanowczo zamianowany, w sposób zadowalający przepędzi, aż do roku tej służby trzydziestego włącznie, podwyższa się płacę o 100 zł.

§. 3.

Płacę nauczyciela niższego przy szkole do ćwiczeń ustanawia się na 600 zł.

§. 4.

Nauczyciele i nauczyciele niżsi przy szkołach do ćwiczeń w Wiedniu i Tryeście pobierać będą dodatek na mieszkanie, w szczególności zaś, nauczyciele 150 zł., nauczyciele niżsi 100 zł.

§. 5.

W jakiej rozciągłości czas służby, przez nauczycieli do rządowych szkół ćwiczeń przechodzących, przy szkołach ludowych publicznych spędzony, w celu podwyższenia płacy w myśl §. 2., ma być policzonym, postanawiać będzie minister oświecenia w każdym szczególnym przypadku przy onych mianowaniu.

§. 6.

Nauczyciele przy rządowych szkołach do ćwiczeń należą do X, nauczyciele niżsi do XI klasy dyet.

§. 7.

Jeżeli wydatki na płace nauczycieli przy szkołach do ćwiczeń, stósownie do §. 67 ustęp 2 ustawy z dnia 14 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 62) pokrywane bywają tylko częściowo z funduszów państwa, odnośne postanowienia ustaw krajowych o stosunkach prawnych nauczycieli szkół ludowych mają być stósowane także do płac nauczycieli przez państwo opłacanych.

§. 8.

Od chwili wejścia ustawy niniejszej w moc obowiązującą nauczyciele przy rządowych szkołach do ćwiczeń winni wstrzymać się od udzielania tak zwanych korrepetycyi.

§. 9.

Wszystkie postanowienia w paragrafach poprzedzających zawarte, stosują się w zupełności także do tych szkół ćwiczeń z funduszów państwa utrzymywanych, które z rządowemi seminaryami nauczycielskiemi żeńskiemi, są połączone.

§. 10.

Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia. Wykonanie onejże porucza się ministrowi oświecenia, który także winien wydać postanowienie w §. 5 wzmiankowane co do nauczycieli już zajmujących posady.

Buda, dnia 19 marca 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Stremayr** r. w.

29.

Ustawa z dnia 19 marca 1872,

zmieniająca postanowienia §. 36 ustawy z dnia 14 maja 1869 Dz. u. p. Nr. 62, tyczące się płac nauczycieli przy seminaryach nauczycielskich rządowych.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

§. 1.

Płaca etatowa nauczycieli głównych przy seminaryach nauczycielskich rządowych wynosi w Wiedniu tysiąc, przy innych seminaryach nauczycielskich ośmset złotych. Oprócz tego w miejscach, w których istnieją szkoły średnie rządowe pierwszej klasy, nauczyciele główni przy seminaryach nauczycielskich otrzymają dodatek miejscowy po stopięćdziesiąt złotych, do emerytury wliczać się mający.

§. 2.

Każdemu nauczycielowi głównemu, co pięć lat, które takowy czy to przed, czy po wejściu ustawy niniejszej w moc obowiązującą, przy jednem z seminaryów nauczycielskich jako nauczyciel główny w sposób zadowalający przepędzi, aż do roku tej służby dwudziestego piątego włącznie, podwyższa się płacę o dwieście złotych.

§. 3.

Płaca dyrektora seminaryum nauczycielskiego składa się z etatowej płacy głównego nauczyciela odnośnego seminaryum nauczycielskiego, z prawem do dodatków pięcioletnich połączonej i dodatku, równie jak tamte przy przenoszeniu na emeryturę liczyć się mającego, a wynoszącego przy seminaryach nauczycielskich w Wiedniu czterysta złotych, przy innych seminaryach trzysta złotych.

Nauczyciele główni, którym dyrekcya seminaryum nauczycielskiego poruczona jest tymczasowo, pobierają wynagrodzenie równe rzeczonemu dodatkowi.

§. 4.

Dyrektor seminaryum nauczycielskiego otrzyma pomieszkanie w naturze w gmachu urzędowym, albo dodatek na mieszkanie, według stosunków miejscowych wymierzyć się mający.

Nauczyciele główni przy seminaryach nauczycielskich w Wiedniu i Tryeście pobierają dodatek na mieszkanie, trzysta złotych rocznie wynoszący.

§. 5.

Niektórym dyrektorom i nauczycielom głównym, jeżeliby okoliczności i stosunki tego wymagały, mogą także być przyzwolone płace wyższe od etatowych i inne uwzględnienia, w szczególności minister oświecenia mocen jest dyrektorom i nauczycielom głównym seminaryów nauczycielskich, którzy odznaczą się znakomitą działalnością na polu naukowem lub dydaktyczno pedagogicznem, wyznaczać dodatki za zasługi do wysokości pięćset złotych rocznie na czas urzędowania, w którym to celu będzie mu corocznie dana do rozporządzenia kwota, w drodze preliminarza żądać się mająca.

§. 6.

Jeżeli dyrektor lub nauczyciel główny, już przed wejściem ustawy niniejszej w moc obowiązującą rościł sobie prawo do większych pod jakimkolwiek względem korzyści, niż to w poprzedzających paragrafach (§. 1—4) jest przepisanem, postanowienia ustawy niniejszej o tyle tylko będą do niego stósowane, o ile sam zażąda, aby z nim według nich postąpiono.

Żądanie takie wolno mu postawić w każdym czasie, dopóki zostaje w czynnej służbie.

§. 7.

Co się tyczy podwyższenia płacy, w §. 2 wzmiankowanego, dyrektorowie i nauczyciele, którzy poprzednio mieli posady przy szkołach średnich rządowych uważani będą tak, jak gdyby służyli przy seminaryach nauczycielskich. Toż samo tyczy się dyrektorów i nauczycieli głównych, jakoteż profesorów przy seminaryach nauczycielskich i szkołach średnich gminnych i krajowych, prawa zakładów publicznych, posiadających, przy przenoszeniu się onych do seminaryum nauczycielskiego rządowego; jeżeli w zakładzie, z którego się przenoszą, wzajemność bywa zachowywana, a ci, którzy zakład utrzymują, już poprzednio wyraźnie to oświadczyli.

§. 8.

W jakiej rozciągłości dyrektorom i nauczycielom szkół ludowych publicznych, do seminaryów nauczycielskich przechodzącym, czas służby przy tychże spędzony, ma być policzony w celu podwyższenia płacy, w §. 2 wzmiankowanego, minister oświecenia postanowi w każdym szczególnym przypadku przy mianowaniu.

§. 9.

Należytość za zastępstwo na opróżnionych posadach nauczycielskich przy seminaryach, lub za pomoc do nauczania w tychże zakładach, udzielaną w takiej rozciągłości, do jakiej rzeczywiści nauczyciele są obowiązani; jeżeli suplent nie pobiera innej płacy, ustanawia się na sześćset złotych.

Zresztą winny być stósowane postanowienia przepisu o zastępstwie z dnia 3 czerwca 1839, zwłaszcza w tych przypadkach, gdy dyrektorowie seminaryów nauczycielskich więcej niż dziesięć godzin a nauczyciele główni więcej niż dwadzieścia godzin tygodniowo i dłużej niż przez dwa miesiące udzielają naukę.

Przy wymiarze emerytury dla dyrektorów i nauczycieli głównych, czas służby, który takowi spędzili w przymiocie suplentów, w przypadkach godnych uwzględnienia, może być policzony.

§. 10.

Dyrektorowie seminaryów nauczycielskich rządowych należą do VIII, nauczyciele główni do IX klasy dyet.

Nauczyciel główny ma prawo używać tytułu c. k. profesor.

§. 11.

Wdowom po dyrektorach i nauczycielach głównych przy seminaryach nauczycielskich należy się emerytura, temu tytułowi odpowiednia, wynosząca dla wdów po dyrektorach czterysta złotych rocznie, dla wdów po nauczycielach głównych trzysta pięćdziesiąt złotych rocznie.

§. 12.

Postanowienia w paragrafach poprzedzających zawarte, będą odpowiednio stósowane także do ciała nauczycielskiego przy seminaryach rządowych żeńskich.

§. 13.

Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się ministrowi oświecenia, który także winien wydać postanowienie w §. 4 wzmiankowane, co się tyczy dyrektorów i nauczycieli szkół ludowych, posady już zajmujących, jakoteż tych, którzy zostawali przy dawniejszych zakładach do kształcenia nauczycieli.

Buda, dnia 19 marca 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Stremayr** r. w.

30.

Ustawa z dnia 19 marca 1872,

tycząca się płac profesorów na wydziałach teologicznych.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

§. 1.

Najniższa płaca etatowa profesorów zwyczajnych na wydziałach teologicznych wynosi w Wiedniu 2.000 złotych, w Pradze 1800 złotych, w Gradcu i Lwowie 1.600 złotych, w Innsbruku, Krakowie, Ołomuńcu i Salzburgu 1400 złotych.

§. 2.

Każdemu z profesorów w §. 1 wzmiankowanych, co pięć lat, które takowy na jednym z fakultetów austryackich jako profesor zwyczajny przepędzi, aż do roku tej służby dwudziestego piątego włącznie, płaca etatowa podwyższa się o 200 złotych (dodatki pięcioletnie).

Czas służby warunkom tym nie odpowiadający, tylko wtedy może być uwzględnionym, jeżeli istnieje wyraźnie oświadczenie, że takowy w celu posunięcia na wyższe stopnie ma być policzonym.

Profesorowie, którym dotychczas nie służyło prawo posuwania się na wyższe stopnie płacy, nie mają także prawa do dodatków pięcioletnich.

§. 3.

Profesorowie w §. 1 wzmiankowani zaczną pobierać tę płacę z dniem 1 października 1871, a dodatki pięcioletnie, w §. 2 wzmiankowane z dniem 1 października 1876.

Ci, którzy już z dniem 1 października 1871 ukończyli dziesięć lat służby w przymiocie w §. 2 wzmiankowanym, albo ukończą takowe w najbliższych pięciu latach, zaczną pobierać pierwszy dodatek pięcioletni w pierwszym przypadku od tego dnia, w drugim, po ukończeniu dziesiątego roku służby. Ci, którzy dwadzieścia lat takiej służby ukończą przed dniem 1 października 1876, zaczną pobierać drugi dodatek pięcioletni po ukończeniu dwudziestu lat służby.

§. 4.

Wynagrodzenie za wykłady w tych przedmiotach, dla których nie istnieją katedry etatowe, będzie uregulowane w drodze rozporządzenia.

§. 5.

Zresztą postanowienia §§. 3, 5, 6, 7 i 9 ustawy z dnia 9 kwietnia 1870. Dz. u. p. Nr. 45 będą stósowane według onychże ducha także do profesorów na wydziałach teologicznych.

§. 6.

Dla profesorów wydziałów teologicznych w Innsbruku i Krakowie postanowienia ustawy niniejszej dopiero wtedy staną się obowiązującemi, gdy wydziały te będą nowo urządzone według norm, dla innych wydziałów teologicznych, istniejących.

§. 7.

Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą z dniem pierwszym miesiąca po onej ogłoszeniu następującego, jej zaś wykonanie porucza się ministrowi wyznań i oświecenia.

Buda, dnia 19 marca 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Stremayr** r. w.